

Oponentní posudek bakalářské práce

Autor: Zuzana Šidlichovská

Název: Informačně-komunikační strategie Ministerstva obrany České republiky
Praha, 2008, 68 s., ii s. příl.

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav informačních studií
a knihovnictví. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Michaela Dombrovská

Oponent: PhDr. Hana Tichá

Záměr popsat, zanalyzovat, zhodnotit a navrhnout opatření ke zlepšení informačních a komunikačních aktivit Ministerstva obrany České republiky jako úřadu státní správy je velmi podnětný a potřebný. Povinností státní správy je poskytovat veřejnosti stálý informační servis, tedy informovat o své činnosti a naplňovat tak základní právo veřejnosti na informace.

Autorka popsala, zanalyzovala a zhodnotila informační a komunikační činnosti Ministerstva obrany České republiky. Výsledkem byly návrhy na zlepšení informačně-komunikačního systému Ministerstva obrany České republiky.

Práce má logickou strukturu a řeší problematiku v potřebné šíři. Nemá formální nedostatky, naopak, autorka připojila obsáhlý seznam literatury, dokumentů a právních norem, z nichž vycházela, použila pro zpracování práce a které jsou relevantní.

Zkoumaný subjekt - Ministerstvo obrany České republiky - je součástí širšího celku, resortu Ministerstva obrany České republiky, do kterého patří také Armáda České republiky. Organizační struktura resortu Ministerstva obrany České republiky je poměrně komplikovaná. Stejně složitá je struktura jeho systému komunikace a vztahů s veřejností, který zajišťuje informační a komunikační činnosti v resortu. Z tohoto důvodu je pro subjekt z vnějšího prostředí nesnadné do této problematiky proniknout. V oblasti komunikace s veřejností se jedná zejména o provázání činností, pravomocí a odpovědností mezi Ministerstvem obrany České republiky a Armádou České republiky.

Popisná část práce (která měla limity i z hlediska rozsahu celé práce) nemohla zachytit celou šíři a detaily systému komunikace a vztahů s veřejností. Nese tedy známky určitého zjednodušení. Cílem práce však jistě nebylo přinést dokonalý popis výše uvedené problematiky se všemi vztahy a souvislostmi, ale popsat hlavní rysy systému a jeho charakteristiku, hlavní pozitiva a negativa, což se autorce zdařilo. Z práce je zřejmé, že autorka se, až na některé drobné výjimky, ve složitě a ve srovnání s ostatními prvky státní správy atypické struktuře systému komunikace a vztahů s veřejností zorientovala velmi dobře. Větší přesnost mohla být dodržena v kapitole 3.3.1. Akce pro veřejnost, kde na stranách 23-26 ve výčtu akcí pro veřejnost stojí vedle sebe bez rozlišení akce, jejichž přímým organizátorem je Ministerstvo obrany ČR (Kurz přežití, Armáda dětem a mládeži) a akce, jichž se resort MO pouze účastní nebo participuje na jejich přípravě (CIAF, Dny NATO, Aliante). Opakovaně v práci chybí informace, že vstupním podkladem pro zpracování komunikačních strategií na Ministerstvu obrany České republiky jsou vedle postojů veřejnosti (získané z průzkumů veřejného mínění) neméně důležité analyzované postoje médií.

V druhé části práce, kde autorka popsaný stav analyzuje a hodnotí, je nepřesností minimálně. Upozornila bych pouze na omyl v kapitole 4.2. Analýza a hodnocení, 4.2.2. Druhý audit – duben 2008, kde na straně 43 autorka uvádí, že v rámci velkého interního auditu, který v resortu Ministerstva obrany České republiky v současnosti probíhá, byla v lednu 2008 provedena dvě výzkumná šetření. Musím upřesnit, že komplexní (procesní, organizační a informační) audit probíhá na Ministerstvu obrany České republiky a ve vybraných přímo podřízených útvech, nikoliv v celém resortu. Dále není speciálně zaměřen na komunikaci, složky a nástroje komunikace. Proces komunikace je auditován společně s ostatními procesy a činnostmi. Další nepřesností je uváděná souvislost mezi konáním auditu a výzkumnými šetřeními ve vnitřní veřejnosti a v médiích, která se týkala komunikace resortu. Tyto výzkumy nebyly organizovány společně s auditem ani v jeho rámci, ale zcela nezávisle.

Naproti tomu části Navrhovaná doporučení v kapitole 4.2. Analýza a hodnocení, 4.2.1. První audit – leden 2007 a 4.2.2. Druhý audit – duben 2008 obsahují velmi podnětné návrhy řešení, ať už se jedná o vnitřní komunikaci, grafické řešení webových stránek, propojení oficiálních stránek resortu Ministerstva obrany České republiky se zájmovými weby nebo o oblast přímé komunikace – pořádání akcí pro veřejnost. Některé návrhy týkající se podoby webových stránek www.army.cz jsou dobře propracované. Zajímavý je názor autorky ke zjištění výzkumů veřejného mínění, že veřejnost má málo informací o resortu Ministerstva obrany České republiky. To podle ní není v dnešní době podstatné. Vzhledem k zahlcení společnosti informacemi považuje za důležitější zjišťovat spíše názor na jejich dostupnost a snadnost získání. Dále doporučuje informovat spíše o zdrojích informací, než zahlcovat veřejnost přílišným množstvím faktických informací. K publikační činnosti resortu velmi správně doporučuje efektivní distribuci publikací a velmi zajímavý je návrh rozšířit distribuci povinného výtisku resortních publikací do širšího okruhu knihoven včetně školních.

Závěr:

Autorka bakalářské práce Informačně-komunikační strategie Ministerstva obrany České republiky Zuzana Šidlichovská zpracovala problematiku komunikace na Ministerstvu obrany České republiky, která je obtížná svojí šíří, komplikovanou strukturou a celkovou atypičností oproti jiným prvkům státní správy. Pro vnějšího pozorovatele je to obtížný úkol, který autorka zvládla velmi dobře. Nevýhodu vnějšího pozorovatele dokázala v druhé části práce přeměnit na výhodu, a navrhla některá velmi zajímavá opatření ke zlepšení informačně-komunikační činnosti resortu MO.

Práci proto doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 6.6.2008

PhDr. Hana Tichá

